

ಲೈಂಗಿಕ ಜೀತದ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪಾತ್ರ

ಪಂಪಾಪತಿ ವಿ

ಸಂಶೋಧಕರು, ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ, ವಿಜಯನಗರ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಭಾರತ

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13319437>

Corresponding Author: ಪಂಪಾಪತಿ ವಿ

ಸಾರಾಂಶ

ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ: ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ ವೃತ್ತಿಗೆ ಏಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಕು? ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇಂದು ಅಲ್ಲ, ನಾಳೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಈ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬುತ್ತೇವೆಯೇ? ಅವಳು ಈ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ತೀವ್ರ ಬಡತನದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಹತಾಶ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ಆಕೆಯ ತಂದೆ 15 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಶಿಕ್ಷಣ ವೃತ್ತಿಪರ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವಾದ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಈ ಕೆಲಸದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಯಾರು ಹೊಣೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ? 67 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗದಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಸರ್ಕಾರದ ವೈಫಲ್ಯವೇ? ಪುರುಷರ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು: ಶಿಕ್ಷಣ, ಕೌಶಲ್ಯ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ಬಡತನ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ನ್ಯಾಯ

ಪೀಠಿಕೆ

ಈ ನಿರೂಪಣೆಯು ವಿಭಿನ್ನ ತಿರುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯ 14 ವರ್ಷದ ಮಗಳು ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಈ ಕುರಿತು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ದೂರು ನೀಡಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ಕುರುಹು ಪತ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ. "ನಾನೂ ಕೂಡ ಅಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಕಾಮಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಈ ಅನೈತಿಕತೆಯ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಆ ದರಿದ್ರರು..." ಎಂದು ಅಳಲು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು

ಅನುಸರಿಸದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಲು ಅವಳ ಜಾಗರೂಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪ್ರಮುಖ ನಗರವೊಂದರ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಆದರೆ ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಆಕೆ ತೀವ್ರ ಏಡ್‌ನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಮರಳಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಈ ತಾಯಿ ಈಗ ಚಡಪಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಏಕಾಂತದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ತಾಯಿಯ ಕಥೆ ಇದು. ಅವಳು ತನ್ನ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿ

ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, "ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಬಾಣಲೆಯಿಂದ ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ! ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ದಿನನಿತ್ಯದ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾರ್ಥಕ ಉದ್ಯೋಗವೇ? ನಾವು ಕೇವಲ ಯಂತ್ರಗಳೇ? ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಕೆಲಸದ ಮೂಲಕ ಲಭ್ಯವಿವೆ, ಅನೇಕರು ಬಡತನದಿಂದ ಈ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ."

ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದರ ಸುತ್ತಲಿನ ಚರ್ಚೆಯು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಂಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ, ಸಣ್ಣ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಈ ಘಟನೆಗಳು ಕ್ಷಮಾದಾನ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ, ಆಂತರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಲಂಚದಂತಹ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಿಂದ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಚಕ್ರವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು, ನಿಯಂತ್ರಣದ ಕೊರತೆಯು ಹಠಾಶ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಉದ್ಯೋಗ ಅಥವಾ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದೆ ದುರ್ಬಲತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಅವನತಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸವಾಲನ್ನು ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದಲ್ಲದೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತೀರ್ಪುಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿಲ್ಲ; ಬದಲಿಗೆ, ಅವರು ಇದನ್ನು 'ಲೈಂಗಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿ' ಎಂದು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ವಲಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ವಿಧಾನವು ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಚಲಿತ ವಾದವು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರು ಅಪರಾಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಜಾರಿಕಾರರಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಪೊಲೀಸರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು, ಪೊಲೀಸ್ ಪಡೆಯ ತಳಹದಿಯ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಕಾನೂನು

ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲು ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ರೋಗಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸದೆ ಬಿಡಬಹುದು.

ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕೇ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚರ್ಚೆಯ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ. ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಿರಂಗ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಬಂಧಿಸಬಹುದಾದರೂ, ಈ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಾದಾನ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ, ಆಂತರಿಕ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಮತ್ತು ಲಂಚ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಿಂದ ಮರೆಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ನಿಯಂತ್ರಣದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯು ಘೋರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ಸುರಕ್ಷಿತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದು ನಿಷ್ಪ್ರಿಯ ಸಮಾಜದ ರಚನೆಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಅವರು ಇದನ್ನು 'ಲೈಂಗಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿ' ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಎರಡೂ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಅಪರಾಧೀಕರಿಸಿದೆ. ಎಚ್‌ಐವಿ ಮತ್ತು ಏಡ್‌ನಂತಹ ತೀವ್ರತರವಾದ ಕಾಯಿಲೆಗಳ ಹರಡುವಿಕೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಲ್ಲದ ಲೈಂಗಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರಲ್ಲಿ ಆತಂಕಕಾರಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಏಡ್‌ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಎನ್‌ಜಿಒಗಳ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಜಾಲವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಈ ಉಪಕ್ರಮವು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮತ್ತು ನೋಂದಾಯಿಸುವ,

ಕಾಂಡೋಮ್‌ಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವ ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಲೋಚನೆ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸಮುದಾಯ-ಆಧಾರಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತಗೊಳಿಸಲು ಏಡ್ಸ್, ಎಚ್‌ಐವಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಬಂಧಿತ ಕಾಯಿಲೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಉಪಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಬಜೆಟ್‌ನಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡುತ್ತದೆ, ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ರೋಗ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಆದರೂ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ, ಕರ್ನಾಟಕವು 250,000 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್‌ಐವಿ ಯೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ, ಸೋಂಕಿನ ಹರಡುವಿಕೆ, ಬಲಿಪಶುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ, ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ದಾಖಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನವೆಂಬರ್ 2012 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಏಡ್ಸ್ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿಯು 25,244 ಪುರುಷ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರು ಸೇರಿದಂತೆ 79,169 ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಹೈ-ರಿಸ್ಕ್ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಈ ಸೋಂಕಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯವರು ವಿವಿಧ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಬಂದವರು ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, 2,791 ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಲ್ಲಿ, 599 ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳು, 698 ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು ಮತ್ತು 799 ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿಗಳು, ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಈ ಕೆಳವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರವು ಒದಗಿಸುವ ಸೂಕ್ತ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಯ ಕೊರತೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಲೈಂಗಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಸುರಕ್ಷಿತ ಲೈಂಗಿಕತೆ' ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಗಮನವು ಕೇವಲ

ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೌಶಲ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ನಿರುದ್ಯೋಗದಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವಾಗ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದೆ, ಇದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ವಾಣಿಜ್ಯ ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಕಾಲ್ ಗರ್ಲ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಹೈಟೆಕ್ ಸೆಕ್ಸ್ ವರ್ಕರ್‌ಗಳಂತಹ ಸಣ್ಣ ಭಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎನ್‌ಜಿಒ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಿ ನೋಂದಣಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಔಪಚಾರಿಕ ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾಗರಿಕ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖ, ಮನರಂಜನೆ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಲಾಭದ ಭರವಸೆಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ಜೀವನಶೈಲಿಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆರವೇರಿಕೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸಂಬಂಧಗಳ ನೆಪದಲ್ಲಿ, ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳು ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡುತ್ತಿದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ-ಚಾಲಿತ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ನಂತರ, ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಸರಕುಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಕೆಲವು ಎನ್‌ಜಿಒಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಲೇಬಲ್ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು, ವರದಿ 50 ಪ್ರತಿಶತದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ.

ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣಗೊಂಡ ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿತ ಉದ್ಯಮಗಳ ವ್ಯಾಪಕ ಜಾಲಗಳು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಯಾರನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವ್ಯಾಪಕ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಅಪಾಯಕಾರಿ ದರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ, ಕೆಲವು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಈ ವೃತ್ತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ

ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅಪನಂಬಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ವಿದ್ಯಮಾನವು ಕೇವಲ ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿರದೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದವರ ಅನುಭವಗಳ ಆಳವಾದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಳವಳವನ್ನು ಇದು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವಾಲಯವು 2010 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ವರದಿಯು 3 ದಶಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ, ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶವು ದ್ವಿಗುಣಗೊಂಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಪ್ರಕ್ಷೇಪಣಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ವರದಿಯು 15 ಮಿಲಿಯನ್‌ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರತೀಯ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದೆ, ಈ ಕಾಣೆಯಾದ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಸರಿಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನರು ಅಕ್ರಮ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಜಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಚರ್ಚೆಯ ನಡುವೆ, ಈ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯು ವೇಶ್ಯೆಯರು, ಪಿಂಪುಗಳು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಂಜೂರಾದ ಪರವಾನಗಿಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ರಹಸ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯು ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣಗೊಂಡ ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಂಚನೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯಿತತೆಯ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ ಶೋಷಣೆಗೆ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಆಮಿಷವೊಡ್ಡುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚುಮಕ್ಕಳ ಅಕ್ರಮ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯು ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಏಡ್ಸ್‌ನಂತಹ ತೀವ್ರತರವಾದ ಕಾಯಿಲೆಗಳ ಹರಡುವಿಕೆಯ ಅಪಾಯವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು. ನೋಂದಣಿಯಾಗದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದರಿಂದ ಯುವಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಸಹ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು, ಮೀಸಲಾದ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಬಡತನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ, ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ, ಅಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಪರಭಕ್ಷಕ ಗಿಡುಗವನ್ನು ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯೊಳಗೆ

ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್, ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡ್‌ನಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯುವತಿಯರ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಯ ಅಪಾಯಕಾರಿ ದರಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಯು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಅದನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಬಹುದಾದರೂ, ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವು ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಆರ್ಥಿಕ ಚಾಲಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕುಗಳಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಸಂಬಂಧಿತ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಘಟಕಗಳಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡತನ ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು, ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೆರಡೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸದಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ಎದುರಿಸಲು, ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳ ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್ರೇಟರ್‌ಗಳು, ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಾಹಕರ ವಿರುದ್ಧ ತ್ವರಿತ ಮತ್ತು ದೃಢವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರ ಶೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಉಪಕ್ರಮಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು, ಸಮಗ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರ ಆರೈಕೆ, ಪೋಷಣೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಕಷ್ಟು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಪರರು, ಮನೋವೈದ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅಪರಾಧೀಕರಣವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ

ತರಬೇಕು. ತಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜೋಗಿನಿ, ದೇವದಾಸಿ, ಬಸವಿಯಂತಹ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೂ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು.

ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಾಗೃತಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಂತಹ ನೆಟ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಪರಿಸರದಿಂದ ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪುನರ್ವಸತಿ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಉಜ್ಜಲ ಸ್ವಾಧಾರದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಈ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ದಶಕಗಳಿಂದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಕಡತಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಉಪಕ್ರಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನವು ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕ್ರಮಗಳು ಇನ್ನೂ ಕೊರತೆಯಿದೆ.

ಸಮಾರೋಪ

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಕೌಶಲ್ಯ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗಾಗಿ 20,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಅನುದಾನವನ್ನು ನೀಡಲು ಚೇತನ ಯೋಜನೆ ಎಂಬ ಹೊಸ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಕಳಪೆ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸದ ವಿದ್ಯಮಾನಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳು, ಪುನರ್ವಸತಿ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳು, ಅವರ ಜಾತಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ವಿವರವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದ ಪುನರ್ವಸತಿ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ, ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣಗೊಂಡ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಲು ಒತ್ತುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ಸೇವೆಗಳ ಮಾರಾಟ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಈ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದರೂ, ಮಾನಸಿಕ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮತ್ತು ಜೈವಿಕ ಅಂಶಗಳ ಆಳವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮಾವೇಶ (1989), ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ತಾರತಮ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮೂಲನದ ಸಮಾವೇಶ (1979), ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ವಿರುದ್ಧದ ಸಮಾವೇಶ (2000) ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿವೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾರ್ವ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಒಪ್ಪಂದ, ಹಾಗೆಯೇ ಏಡ್ಸ್ ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಲೈಂಗಿಕ ಕೆಲಸದ ನಿಷೇಧದಿಂದಾಗಿ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಭಾರತೀಯ ಸಂವಿಧಾನದ 21 ನೇ ವಿಧಿಯು ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಮತ್ತು ಬಲವಂತದ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 23ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ನೀಡಿರುವ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಸರಿಯಾದ ಪುನರ್ವಸತಿಗಾಗಿ ದೃಢವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸದೆ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಜಾರಿ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯೊಂದಿಗೆ, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಚೌಕಟ್ಟು ಹದಗೆಡುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನಗಳು

1. ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜ್ (ಸಂ), ಮಾನವಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಬರದಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, 2005.
2. ಇಂದಿರಾ ಆರ್, ಮಹಿಳೆ, ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, 2002
3. ಕೊಟ್ರೇಶ್, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳು, ಚಿರಂತನ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, 2014.
4. ಗೀತಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಪ್ರಗತಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, 2006.
5. ಚಂದ್ರಮೋಹನ್, ಬೆತ್ತಲೆ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಸುಚಿತ್ರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, 1973.

Creative Commons (CC) License

This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0) license. This license permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited.